

قدرت عیسی مسیح د سو طوفان و چنیات

یگ روز حضرت عیسی خن یارای خود یگ کشتی ریزه سوار شدہ دزوا گفت: "بیید که د او لبِ دریای جلیلیه بوری." و اونا ریی شد. غیتیکه کشتی در مورفت حضرت عیسی خاو رفت. و یگ طوفان تیز آمد، تا حدی که کشتی از آو پر موشد و اونا د خطر غرق شدو بود. اوخته، اونا حضرت عیسی ره بیدار کده گفت: "استاد، استاد! مو غرق موشی."

حضرت عیسی بال شدہ طوفان ره هیبت کد، تا ایسته شنه، و طوفان آرام شد. پس حضرت عیسی از یارای خو پرسان کد: "ایمان شمو کجا شد؟" و اونا حیرت زده قد یکدیگه خو موگفت: "ای چی رقم آدم استه که حتی باد و آوره حکم مونه و اونا از آید شی موشه."

بعد ازو که حضرت عیسی طوفانِ دریای جلیلیه ره آرام کد

او قد ياراي خو سُن شرق دَرِيَا رفت و اُونا دَخُشکي دَ منطقه گِرسِين رسِيد. زِيادِي مردُم که دَ او علاقه زِندگى مُوكد از بنى إسرائِيل و حتَّى از أَولادِ حضرت ابراهِيم آم نَبُود.

امُو جای که اُونا تا شُدَه بُود غار غار بُود که بَلَدَه دَفن کدونِ مُرَدَه ها استِعمال مُوشَد.

دَمُو لحظه که حضرت عِيسى از کِشتى تا شُدَيگ آدم جِندى از منے غار بُرَ شُد. او دَ بَينَ امْزو غارا زِندگى مُوكد، هر طرف لُوق مِيگشت و جِيع زده جان خُوره قد سَنگَای تيز خُون مُوكد.

مردُم امْزو آغِيلا يكسره کوشِيش مُوكد که او ره قد زنجِير بسته كُنه، مگم او کلو زور دشت، زنجِيرا ره مَيده مُوكد و هييت کس او ره دور دده نَميتنِست.

وختِيکه او حضرت عِيسى ره هُوش کد اوخته، چيغ زَده خود

ره دَ پیشِ پای شی آندَخت. عِيسی مسیح جِنیات ره امر کد
که ازو نفر بُر شُنه.

اوخته او جیغ زَد: "او عِيسی، بچهِ روحانی خُدای مُتَعال!
دَزمه چی غَرض دری؟ پیش تُو عُذر مُوكنُم که مَره عذاب
نَکنی."

حضرت عِيسی پُرسان کد: "نام تُو چی يه؟"

او گُفت: "لَشکر." ازی که غدر جِن دَ پوست و جان ازو دَ
آمده بُود.

جِنیات دَ پیشِ حَضرت عِيسی دَزاری کدو شُد: "موره دَ دوزَخ
نَندَز. اگه میخایی که مو ره ازی آدم بُر کُنی، اِجازه بِدی
که دَمْزو گَلهِ خُوگی که دَ بلے اَمزُو تِپه استه، داخل
شُنی."

حضرت عیسیٰ امر کد: "بورید."

اوخته، جنیات ازو آدم بُر شُدَه دَ گَلَهِ خُوك داخل شُدَ و تمام گلَه تور خورده از سر کوه خودگون خُوره دَ منے جهیل پورته کد و تمام شی غرق شُدَ.

وختیکه چوپونو ای ره دید، اونا دُتا کده خبر ره دَ شار و آغیلای اطراف تیت کد و تمام مردم دَ اونجی رفت که چی گپ استه. مردم که دَ پیش حضرت عیسیٰ رسید، دید که اموم دیونه از شرِ جنیات خلاص شُدَه دَ هوش آمده و کالا دَ آدم دیونه جان شی دَ پیش پای حضرت عیسیٰ شِشته.

کسای که ای کار ره دَ چیم خُود دیده بُود، دَ دیگا نقل کد که چطور اموم آدم دیونه دوباره جور شُدَ. اوخته، تمام مردم از حضرت عیسیٰ خاست که از مینکل ازوا بوره چراکه اونا غدر ترسیده بود.

حضرتِ عیسیٰ دَ کِشتی سوار شُد که پَس بوره و امُو آدمی که
از شَرِ جِنیات خلاص شُدہ بُود دَ پیش شی زاری کد که او ره
آم قد خُو بُبره.

مگم حضرتِ عیسیٰ گفت: "پَس دَ خانه خُو بورُو و اونا ره
بُگی که چی یک کومکِ بُزرگ خُدا بَلدے تو کده."

اوخته، او دَ تمام شارای اطرافِ اُزو علاقه رفته دَ مینکل
مردم اعلان کد که حضرتِ عیسیٰ چی قَس کارِ کٹھ بلدے شی
کده. هر کسی که ای توره ره شِند حَیرو شُدہ مَند.